

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

De corruptione naturæ, & efficacia gratiæ diuinæ. 55

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

CHRISTI LIB. III. 247
ribus interior homo, secundum ima-
ginem Dei, reformatur.

CAP. LV.

*De corruptione natura, & efficacia
gratis diuina.*

1 **D**omine * Deus meus, qui me Seruus.
Gen. 1.
creasti ad imaginem & simili-
tudinem tuam, concede mihi hanc gra-
tiam, quam ostendisti tam magnam,
& necessariam ad salutem: vt vincam
pessimam naturam meam, trahentem
ad peccata & in perditionem. Rom. 7. Sentio
enim in carne mea legem peccati, con-
tradicientem legi mentis meæ, & capti-
uum me ducentem ad obediendam
sensualitati in multis: nec possum resi-
stere passionibus eius, nisi assistat tua
sanctissima gratia, cordi meo ardentem
infusa,

2 Opus est gratia tua, & magna gra-
tia: vt vincatur natura, ad malum sem-
per prona ab adolescentia sua. Gen. 3. Nam
per primum hominem Adam lapsa, &
vitiata per peccatum, in omnes homi-
nes poena huius maculae descendit: vt
ipsa natura, quæ benè & recta à te
condita fuit, pro vitio iam, & infirmi-
tate

tate corruptæ nature ponatur, eò quòd motus eius sibi relictus, ad malum & inferiora trahat. Nam modica vis, quæ remansit, est tamquam scintilla quædam latens in cinere. Hæc est ipsa ratio naturalis, circumfusa magna caligine, adhuc iudicium habens boni & mali, veri falsiq; distantiam, licet impotens sit adimplere omne quod approbat, nec pleno iam lumine veritatis, nec sanitate affectionum suarum potiatur.

Rom. 7. 3 Hinc est Deus meus, quod condelector legi tuæ secundum interiorem hominem, sciens mandatū tuum fore bonum, iustum & sanctum, arguens etiam omne malum, & peccatum fugiendum. Carne autem serui legi peccati, dum magis sensualitati obedio, quam rationi. Hinc est, quod velle bonum mihi adiacet, perficere autem non inuenio. Hinc sæpè multa bona propono, sed quia gratia deest ad adiuuandum infirmitatem meam, ex leui resistantia resilio & deficio. Hinc accidit, quod viam perfectionis agnosco, & qualiter agere debeam, clarè satis video: sed propriæ corruptionis pondere pressus, ad perfectiora nō affurgo.

4. O quam

4 O quàm maximè est mihi necessa-
ria, Domine tua gratia, ad inchoandũ
bonum, ad proficiendum, & ad perfi-
ciendum. Nam sine ea nihil possum *Ioan. 15*
facere: omnia autem possum in te,
confortante me gratia. O verè cele-
stis gratia, sine qua nulla sunt propria
merita, nulla quoque dona naturæ
ponderanda. Nihil artes, nihil diuitiæ,
nihil pulchritudo vel fortitudo: nihil
ingenium vel eloquentia, valent apud
te Domine sine gratia. Nam dona na-
turæ, bonis & malis sunt communia:
electorum autem proprium donum est
gratia siue dilectio, qua insigniti, digni
habentur vita æterna. Tantum eminet
hæc gratia, vt nec donum prophetiæ,
nec signorum operatio, nec quantali-
bet alta speculatio, aliquid æstimetur
sine ea. Sed neque fides, neque spes, *1. Cor.*
neque aliæ virtutes, tibi acceptæ sunt *13.*
sine charitate & gratia.

5 O beatissima gratia, quæ pauperem
spiritu, virtutibus diuitem facis: & di-
uitem multis bonis, humilem corde
reddis. Veni descende ad me, reple me
manè consolatione tua, ne deficiat præ-
lassitudine & ariditate mentis anima
L s mea.

mea. Obsecro Domine, vt inueniam gratiam in oculis tuis: sufficit enim mihi gratia tua, ceteris non obtentis, *Ps.* 22. quæ desiderat natura. Si fuero tentatus & vexatus tribulationibus multis, non timebo mala, dum mecum fuerit gratia tua. Ipsa fortitudo mea, ipsa consilium confert & auxilium. Cunctis hostibus potentior est, & sapientior vniuersis sapientibus.

6. Magistra est veritatis, doctrix discipline, lumen cordis, solamen pressuræ, fugatrix tristitiæ, ablatrix timoris, nutrix deuotionis, productrix lachrymarum. Quid sum sine ea, nisi aridum lignum, & stirps inutilis ad eiciendû? Tua ergo me Domine gratia semper præueniat, & sequatur, ac bonis operibus iugiter præstet esse intentum, per Iesum Christum filium tuum. Amen.

CAPVT LVI.

Quod nos ipsos abnegare, & Christum imitari, debemus per crucem.

Dñs. **I**lli, † quantum à te vales exire, tantum in me poteris transire. Sicut nihil foris concupiscere, inter-
nana